

L'ALT EMPORDÀ

joan ferrerós

La presó de Figueres i el *New York Times*

La nova presó, acabada fa més d'un any però sense cap pres, aquest Nadal ha estat notícia a *The New York Times* i al *Financial Times*. Denuncien els 1.000 euros al mes que (ens) costa aquesta segona *Belle inutile* (per a qui no ho sàpiga, la primera fou el Castell a principis del XIX). La notícia estaria bé si no fos que els corresponals d'aquests dos diaris, naturalment des de Madrid i amb perspectiva indolentment espanyolista, atribueixen el *desaguisado* a l'administració autonòmica; però vostè, lector, i jo mateix sabem que les coses relacionades amb el calé públic català no van ben bé així. Hi ha un lladre de l'Escala que, tip d'entrar a les segones residències per dormir-hi, menjar-hi, dutxar-se, fer-hi una *lavadora*, etc., ha decidit autodenunciar-se perquè, així, a la presó vella de Figueres pot fer el mateix sense el perill dels *escalos*; el dia que funcioni la nova, a més podrà nedar en la piscina més gran i exclusiva de l'Alt Empordà, estudiar en aules amb aire condicionat, fer-se visitar en els dos centres que hi ha, un d'hospitalari i l'altre per a les subtilitats de la psique, etc. Serà com passar d'un tres estrelles a un *resort*.

Iniciatives de l'alcalde | Seguint amb Figueres, el nostre alcalde ha protagonitzat dues iniciatives. Ara reclama que el tren vell (i l'estació) es quedin al mateix lloc però soterrats; en realitat, una vella i reiteradament desestimada proposta d'ERC. El deuen haver fet canviar de pensament els dos recents accidents mortals que s'han produït al pas a nivell i la cada vegada més obscura possibilitat de les grans modificacions previstes en el moment d'or del TGV. Altrament Santi Vila ha viatjat a París per veure què s'hi pot fer perquè el triangle dali-nià —Figueres, Púbol i Portlligat— pugui arribar a rebre la consideració de Patrimoni de la Humanitat.

Viladamat, capital de la República

El poble, governat amb majoria absoluta per la CUP, ha aprovat per unanimitat —amb el suport de l'altre grup, vinculat al PSC— reclamar que el rei plegui per les raons habituals: anacronisme, antidemocràcia... I, és clar, aprofitant l'ambient favorable que han propiciat ses reialeses, amb l'opacitat del destí dels nou milions —o, depèn com es miri, dels 60 milions— que cobren del contribuent, i amb els anys que porten amagant els tripijocs de l'exjugador d'handbol.

Ordís, l'ecopoble | El poble estre-na un molí de vent que ha de generar energia per poder abastir l'escola; és el primer dels ginys d'una iniciativa impulsada per l'alcaldesa, Maria Crehu-

et; l'andròmina ha estat pagada íntegrament per la Caixa: uns 20.000 euros. És una de les tres potes del projecte d'autogeneració d'energia a Ordís; les altres dues són la solar i la planta de biogàs que funcionarà amb purins.

EL BAIX EMPORDÀ

gerard prohías

Alarpots | Potser sí que l'única manera de pensar en els empordanesos és llegir allò que els empordanesos escriuen de si mateixos. Allò que els forasters opinen de nosaltres no és canònic, perquè «nosaltres som nosaltres, i punt», i només nosaltres som capaços de captar matisos i reconèixer deficiències, segons es desprèn de qualsevol conversa amb qualsevol empordanès que es preï de ser-ho de socarel, alarpot i sorrut. En el cas que ens ocupa, Begur és un espai que transita entre la bonhomia alegre de l'estiu i la tristesa salvatge dels hiverns. Miquel Martín ha sabut descriure l'espai mític i dens de l'ahir repensat des d'aquest avui despacient i líquid. També ara és Adrià Pujol qui ho fa, des d'un punt de vista autobiogràfic. A ambdós escriptors begurencs els uneix l'evocació del llenguatge local, dialectal, gairebé

>> *La presó de Figueres*
a *The New York Times*.

>> *Ajuntament de Viladamat.*

>> *Adrià Pujol.*

